

‘WE VERSCHILLEN ALS DAG EN NACHT, MAAR KRISHNA EN IK ZIJN ZIELSVERWANTEN’

Toen Karen van Asten (33, managementassistent) vier jaar geleden Krishna (22) voor het eerst zag in India, leek het of ze werd betoverd. Omdat hij zo veel jonger was en hun werelden totaal verschilden, probeerde ze haar gevoelens te negeren. Maar dat mislukte.

“Het klinkt misschien zweverig, maar het waren zijn ogen. Alsof hij dwars door me heen keek en ik door hem. Op de een of andere manier kon ik mijn blik niet van hem afhouden. Het was bijna beschamend. Hij en ik, dat kon helemaal niet. Zijn leven was zo anders dan het mijne. Toch had ik er geen controle over. Mijn verstand zei nee, maar mijn hart zei ja...”

“Vier jaar geleden was ik met een vriendin aan het backpacken in India. We hadden net door het dorpje Orchha gelopen en tempels bezocht, toen mijn vriendin door een jongen op straat in gebrekkig Engels aangesproken werd. Hij zag er eenvoudig uit, mager en duidelijk jonger dan wij. Totaal niet mijn type. Hij vroeg hoe het ging, maar ik had niet zo’n zin in een praatje. Ik had honger en wilde ergens wat gaan eten, dus ik was blij dat mijn vriendin het ‘afhandelde’.

Voor de vorm vroeg ze hoe het met hem ging, maar ondertussen liepen we door. Enthousiast riep de jongen naar ons dat hij aan yoga deed. Opeens was mijn aandacht getrokken. Ik deed zelf ook aan yoga en vond het leuk dat hij erover begon. Hij haalde ons in en zo raakten we aan de praat. Terwijl mijn vriendin en ik op zoek gingen naar een plek waar we wat konden eten, liep hij met ons mee. Het was niet opdringerig bedoeld, meer vriendelijk en relaxed. Hij stelde zich voor als Krishna en schoof bij ons aan in een eettentje. Later kwam zijn vriend ook bij ons zitten. Het was gezellig, maar mijn vriendin en ik waren op ons hoede. Ze hadden geen geld, ze dronken wat met ons mee. We praatten over van alles en nog wat. Wij vertelden wat we allemaal al hadden gezien in India en zij vertelden over hun leven in Orchha. Ze zeiden dat ze achttien waren, maar later bleken ze pas zeventien te zijn. Ze zaten niet op school, omdat die in hun dorp niet veel

voorstelde. Bovendien hadden ze daar geen geld voor. Ze werkten niet en hingen een beetje op straat. Af en toe verdienden ze wat door ansichtkaarten aan toeristen te verkopen of korte rondleidingen te geven. Samen leerden ze ons Hindi. →

~~~~~  
 ‘HIJ ZAT NIET OP SCHOOL, OMDAT DIE IN ZIJN DORP NIET VEEL VOORSTELDE. BOVENDIEN HAD HIJ ER GEEN GELD VOOR. HIJ WERKTE NIET EN HING EEN BEETJE OP STRAAT’

## ‘MIJN HAND LAG OP DE ZIJNE EN HIJ KEEK ME DIEP AAN. OPEENS MOEST IK HUILEN. GEEN IDEE WAAROM, MAAR HIJ RAAKTE ME IN MIJN ZIEL’

Na het eten vroegen ze of we met ze op de scooter het dorp wilden verkennen. Het was al avond. Precies waar we als backpackers voor gewaarschuwd waren. Tijdens mijn voorbereidingen op onze reis had ik gelezen dat je nooit met lokale bewoners moet afspreken, al helemaal niet 's avonds. Blijkbaar dacht mijn vriendin er anders over. Doodleuk zei ze dat we graag meegingen. Met grote ogen keek ik haar aan. Was ze gek geworden? Dat was nou juist wat we niet moesten doen. Maar mijn vriendin had het volste vertrouwen in de jongens en haalde me over. Schoorvoetend gaf ik toe. Natuurlijk vond ik het leuk om mee te gaan, maar wat als het verkeerd zou aflopen?”

### Romantisch op de scooter

“Doodsbang zat ik die avond bij Krishna achter op de scooter. In het restaurant waren we al een beetje naar elkaar toe getrokken. Ik praatte met hem en mijn vriendin met zijn vriend. Bij hen leek het vriendschappelijk, maar met Krishna was het voor mij anders. Ik merkte dat hij me steeds heel diep in m'n ogen keek en werd er een beetje verlegen van. In eerste instantie wendde ik mijn blik af, maar ergens voelde ik dat ik hem interessant vond. Best raar, meestal ging ik voor mannen die iets ouder

waren en ook wat breder. Maar door onze klik was het logisch dat ik bij Krishna achterop ging. Alsof hij mijn gedachten kon lezen, zei hij tijdens het rijden dat ik me geen zorgen hoefde te maken. Ze hadden geen kwade bedoelingen met ons en ik mocht hem ook vasthouden als ik wilde. Door de manier waarop hij dat zei, kon ik me een beetje ontspannen. Zijn stem klonk vertrouwd en ik geloofde hem, tegelijkertijd was ik waakzaam: ik vroeg constant waar we naartoe gingen. Voorzichtig hield ik hem vast.

Met een aardige snelheid reden we langs de rivier en verschillende tempels. Op dat moment waren er verderop lichtshows. Het was prachtig en ik keek mijn ogen uit. Omdat Krishna het koud had, zei hij dat hij even naar huis wilde om een trui te halen. Opnieuw gingen mijn alarmbellen af. Wat als hij mij mee naar binnen zou nemen? Tot mijn grote opluchting gebeurde dat niet. Hij parkeerde zijn scooter netjes voor het hek van zijn kleine huis, waar ik met mijn vriendin en zijn vriend op hem wachtte. Vervolgens gingen we verder en later brachten ze ons keurig naar ons hotel. De volgende dag kwamen we ze weer tegen bij een tempel. Omdat we aan het einde van de middag verder zouden reizen

naar de grote stad Agra – ruim drie uur met de sneltrein – spraken we in de middag af om met z'n vieren chai thee te drinken. Helaas kwam Krishna niet opdagen. Zijn vriend was er wel, met twee andere vrienden. Hij wist niet waar Krishna was. Erg jammer, want na onze bijzondere avond had ik hem graag nog even willen zien. Ik hoopte dat hij er later zou zijn om ons uit te zwaaien bij de tuktuk, maar ook daar was hij niet. Zijn vriend had geen idee waar hij uithing en zei dat Krishna mij heel erg leuk vond. Plotseling maakte mijn hart een sprongetje. Ik besepte dat ik hem ook meer dan interessant vond. Het was heel erg balen dat ik hem niet meer zou zien.”

### Pijn in mijn hart

“Eenmaal in Agra belde zijn vriend 's avonds via Facebook naar mijn vriendin. Hij zei dat hij samen met Krishna naar Agra kwam. Ik vond het superspannend. Waarom Krishna er eerder niet was geweest, wist ik toen nog niet. Later bleek dat hij die twee andere vrienden niet vertrouwde. Hij wilde liever niet met hen geassocieerd worden, zelfs als het betekende dat hij mij niet meer kon zien. Gelukkig reisde hij ons dus met zijn vriend achterna. Met de bus deden ze er in totaal zeven uur over. Het geld sprokkelden ze bij elkaar via familie en vrienden. Terwijl mijn vriendin en ik de volgende ochtend voor de Taj Mahal selfies maakten, stonden ze opeens voor ons. Ik was zo blij om Krishna te zien. We knuffelden elkaar en het voelde meteen goed. Die dag merkte ik steeds meer dat ik me heel erg tot hem aangetrokken voelde. Ik kon mijn ogen niet van hem afhouden en schaamde me tegenover mijn vriendin, omdat Krishna zo jong was. Ik begreep er niks van. Hij had een lieve lach, maar ik kon niet verklaren waarom ik hem nou zo leuk vond. We verschilden van elkaar als dag en nacht.



Die avond gingen we samen even apart zitten. Hij vroeg of ik mijn hand op de zijne wilde leggen en keek me diep aan. Opeens moest ik huilen. Ik had geen idee waarom, maar hij raakte me gewoon in mijn ziel. Alsof we elkaar al heel lang kenden. Mijn hart ging als een razende tekeer. We zeiden verder niks tegen elkaar en werden plotse-ling 'wakker' geschud toen mijn vriendin ons riep. We zouden de volgende dag weer verder reizen en moesten onze treintickets gaan ophalen. Verward nam ik met een knuffel afscheid van Krishna. Hij wilde met zijn vriend nog even mee naar ons hotel om een drankje te drinken, maar dat mocht niet van de receptie. Die nacht namen ze de bus terug naar huis.”

### Geen kans van slagen

“De volgende ochtend werd ik wakker met een heel naar gevoel. Ik had pijn in mijn hart, een beetje alsof ik liefdesverdriet had, en besepte dat het afscheid van Krishna me heel diep raakte. Na nog een dag in Delhi vlogen mijn vriendin en ik terug naar Nederland. Onze reis zat erop en ik kon alleen nog maar aan Krishna denken. →

~~~~~  
 ‘AAN NIEMAND VERTELDE IK HOE LEUK IK KRISHNA VOND, DE SCHAAMTE WAS TE GROOT. ZE ZOUDEN HET NIET BEGRIJPEN. IK BEGREEP HET ZELF NIET EENS’

We hielden contact via Facebook. Hij had geen telefoon, maar ging speciaal voor mij ergens gratis werken, zodat hij de telefoon van zijn baas kon lenen. Al snel videobelden we elke dag. Hoewel ik hem erg leuk vond, wilde ik het liever niet toegeven, de schaamte was te groot. Aan niemand vertelde ik iets over hem. Zelfs aan mijn vriendin niet. Ik was bang dat ze niet zou begrijpen wat ik voelde. Ik begreep het zelf nog niet eens. Op een gegeven moment werd alles me te veel. Krishna was dolenthousiast en zei constant dat hij van me hield. Het ging veel te snel allemaal en bovendien ging ik ervan uit dat een relatie met hem toch geen kans van slagen had. Daarom verbrak ik na een aantal maanden uit zelfbescherming het contact. Het brak Krishna's hart, maar ik dacht dat het beter was zo. Ondertussen stortte ik me op het daten in Nederland. Alles om mezelf er maar van te overtuigen dat Krishna en ik niet bij elkaar hoorden. Totdat Krishna mij weer een berichtje via de telefoon van iemand anders stuurde. We raakten opnieuw aan de praat en het voelde meteen weer fijn. Toch overtuigde ik mezelf ervan dat het meer vriendschappelijk was. Een relatie zag ik niet gebeuren. Ik was zelfs met iemand aan het daten. Maar hoe vaker ik Krishna weer sprak, hoe meer ik aan hem moest denken."

Voor het eerst zoenen

"Toen vroeg mijn moeder me mee naar India. Ze wist niks van Krishna af, maar was door een oud-student (mijn moeder is chemicus en wetenschappelijk onderzoeker) uitgenodigd voor een bruiloft daar. Ik zei meteen ja en we spraken af elkaar in India te ontmoeten. Tegen mijn moeder zei ik dat ik eerst tien dagen ging backpacken. Het was voor mij de ideale kans om Krishna weer te zien.

Ons weerzien was in één woord geweldig. We waren zo blij om weer samen te zijn. Met de bus reisden we naar Rishikesh, een groot yoga-oord. Er was een enorme aantrekkingskracht tussen ons en tijdens de reis zoenden we eindelijk voor het eerst. Het gevoel dat ik voor de jongen in Nederland had, viel compleet in het niet bij wat ik voor Krishna voelde. In mijn hart wist ik dat hij het was: Krishna was de jongen met wie ik mijn leven wilde delen. Tijdens de tien prachtige dagen waarin we samen waren, zei ik dat ik ook van hem hield. Ik had geen idee hoe het verder zou lopen tussen ons, maar ik wilde heel graag uitzoeken wat de mogelijkheden waren.

Inmiddels zijn we vier jaar verder en zijn Krishna en ik nog steeds hartstikke gelukkig met elkaar. Ik ben na ons weerzien nog twee keer voor langere tijd terug geweest in India. Dan woonde ik tijdelijk in zijn huis, met zijn familieleden. Die waren allemaal heel erg lief voor mij. Mijn vrienden en familie waren in eerste instantie terughoudend, maar inmiddels hebben ze Krishna ook ontmoet. Ze betwijfelden of hij wel oprecht was en mij bijvoorbeeld niet gebruikte voor mijn geld of om in Nederland te komen wonen. Maar nadat ze hem hadden ontmoet en zagen hoe gelukkig ik met hem was, waren ze vooral blij voor mij. Ook mijn ouders vinden het leuk, maar mijn twee oudere broers zijn helaas geen fan van Krishna. Ik denk dat ze hem nog niet helemaal vertrouwen en mijn liefde voor hem ook niet begrijpen. Dat vind ik best moeilijk, ik heb het gevoel dat Krishna zich nog steeds moet bewijzen. Krishna is nu voor de derde keer in Nederland. We hebben onderzocht of we ons in India kunnen vestigen, maar we kwamen tot de conclusie dat Nederland nu meer kansen biedt. Trouwen was ook een mogelijkheid, maar daarmee zouden we de aanvraag van zijn verblijfsvergunning helaas niet

“KRISHNA IS MEER
DAN ALLEEN
MIJN VRIEND.
WIJ HEBBEN
ONS SAMENZIJN
VOOR DIT LEVEN
AFGESPROKEN”

versnellen. Daarom zijn we in afwachting van Krishna's inburgeringsexamen. Hopelijk krijgen we snel groen licht en mag Krishna hier blijven wonen.

Nog steeds kan ik soms niet geloven hoe het tussen Krishna en mij allemaal gelopen is. Onze ontmoeting, de onweerstaanbare aantrekkingskracht, zijn vasthoudendheid: het moest allemaal zo zijn. Uit angst en uit onzekerheid heb ik geprobeerd me ertegen te verzetten, maar nu geloof ik echt dat wij zielsverwanten zijn. Krishna is meer dan alleen mijn vriend. Wij hebben ons samen-zijn voor dit leven afgesproken en ik ben ontzettend dankbaar dat we elkaar op zo'n mooie manier hebben gevonden." ■